

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 61. Hæc autem cum dixisset, unus aßistens ministrorum dedit alapam
Iesu. v. 22.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

quæ distorte ab aliis acceperunt, & ipsimet adhuc magis ad affectus suos audita cornaverunt.

Domine Iesu gratias ago tibi pro hoc pulcherrimo documento, quo instruis nos indirectè, ut si velimus candidè cognoscere veritatem & bene iudicare de dictis vel factis aliorum, tunc non debeamus per tertiam & quartam aurem & ora piscari, hoc enim modo possunt mediæ personæ corrumpere dicta & facta alicuius optimi hominis, sed quod debeamus eos examinare, qui immediate & personaliter viderunt vel audierunt, nisi fortes aliqua tam procul absit a nobis in tempore præterito, ut immediatos testes habere non possimus: tunc enim oportet examinare an qui mediate tradiderunt cum his qui immediate tradunt de re vetusta consentienter per omnia testentur. Hoc enim est signum veracitatis, quoniam improprie possibile est ut mendaces consentienter loquantur.

§. 61. *Hæc autem cum dixisset, unus assistens ministrorum dedit alapam*
Iesu. v. 22.

Licet tanta modestia & tanta prudentia ac humilitate & reverentia erga eum qui fuisse olim Pontifex locutus fuerit Christus, uti iam expendimus, illa tamen responsio uni fuscifero, & parasito aulico non placuit, qui sciens quomodo Principes Iudæorum in communi essent affecti, nodum in scirpo quæsit, & nescio quid effeminatum, molle & adulatorium à Christo requirere voluit, v. g. ut diceret sanctissime Præsul, nobilissime &c. velit mihi esse propitius & clemens. Si quo offendi vestram Majestatem, ecce paratus ad emendandum adsto, vades dabo. Talia quædam phantasmata videret iste minister sibi ex suo gento finxisse, & à Christo exegisse & cum illa Christus non exhiberet, animose nimis in Domini sui locum ascendisse imò supra eum se extulisse, & ira impudenter alapam Christo dedisse, quasi veller dicere: O tu servum caput, Christe, & tu leniule Anna, quousque hæc parieris! ego utrumque volo docere, quomodo oporteat agere non verbo sed facto.

Domine mirabiles sunt in hoc mundo homines, & mirabilis genius eorum, uti vel uno isto fuscifero clare agnosco. Est minister & Dominum suum prævolando humiliat; sumit zelum pro Domino suo & eum confundit, sententia nulla à Domino suo est prolata, & iam ille exequitur, hominem nihil ad se pertinentem in dōmo aliena verberat. Bene imò optime respondentem non solum ineniat sed & lædit sed quid ego hunc hominem accuso, hodie ita passim homines faciunt. Involant in capita Pontificum
Cardi-

Cardinalium, Episcoporum, Sacerdotum, Imperatoris, Regum, Principum, Magistratum omnis generis, censent, cribrant, damnant, paucillas vexant, certe hi fat graves alapas Domino dant.

§. 62. *Dicens: sic respondes Pontifici? v. 22.*

Non satis erat huic impudenti Ministro alapam in merito deesse, manu, etiam verba addit, quam animam Christi affligant, ut non solum corpus affligeretur, Sed quæto quid est vitij, miles, quod ista voce reprehendis, audio, sic? quid est sic? num iracunde, num peralante? num calumniose, num mendaciter, num imprudenter? nihil horum. Quid ergo? Cum nihil reprehendi poterit, satis est calumniari volentē dicere: *sic in agni sui- ne loqueris?*

Absint obsecro ab amantissima schola tua, Domine incircumcisa & dura corda contra stimulum acutissimum amoris tui calcitrantia. Non cogit schola mansuetorum animos protervos, & contentiosos, qui oderunt delicissimam concordiam filiorum tuorum. Homines pertinaces qui polserunt sicut adamantem faciem suam, & consueverunt repugnare mellidulcioribus misericordiis tuis non intrabunt in requiem scholæ tuæ. Ego igitur Domine nolo esse de schola eorum, qui, incircumcisis cordibus & auribus, spiritui tuo semper resistunt, & in peccatis suis moriuntur. Sed de schola parvulorum, qui contremiscunt ad sermones tuos & sine ulla contentione acquiescunt vivis sermonibus mei Domini & præceptoris, Imprimatur obsecro cordi meo docilitas filiorum tuorum Domine, ut quidquid docueris sine duritia suscipiam, & mitis audiam quid loquatur in me Dominus.

§. 63. *Respondit ei Iesus: si male locutus sum testimonium perhibe de malo. v. 23.*

Respondet suavissime & sapientissime Dominus ad iniuriam sibi illatam qui alias omnes cum silentio tolerabat, primo ne æstimetur Pontificem contempsisse hoc enim ei crimen à percussore objiciebatur. Et hanc notam ferre Dominus non debebat, qui potestatem Ecclesiasticam præsertim, semper honoratam volebat, nec decebat ut alicuius peccati reus putaretur, qui pro aliena culpa pati voluit. Respondit ergo, se non contempsisse aut contemnere Pontificem etiam degradatum, dando exempla fidelibus, ut non contemnerent sacerdotes, licet malos. 2. ad correctionem ministrum, qui privato & temerario ausu, nondum condemnatum, tam graviter cedere non erubuit in iudicio, ubi nihil ex privato odio cuiquam agere lib-